

BF : Quelles ont été vos sources pour écrire ce spectacle ?

AV (Audrey VERNON) : Le blog Fukushima a été une aide précieuse pour trouver les documents officiels et notamment le [rapport de la commission d'enquête sur l'accident](#), véritable base de travail pour moi. Egalement les traductions des différents témoignages, ceux de Hori Yasuo, de Naoto Kan et Masao Yoshida. Le blog de Fukushima a été une de mes sources principales avec le livre d'Antonio Pagnotta, *Le Dernier Homme de Fukushima*.

BF: Kiuj estis viaj fontoj por skribi ĉi-tiun spektaklon?

AV(Audrey VERNON): La Fukushima blogo estis granda helpo por trovi la oficialajn dokumentojn, ĉefe la raporton de la enketo-komisiono pri la akcidento, vera bazo de laboro por mi. Ankaŭ la tradukoj de diversaj atestoj, tiuj de Hori Yasuo, Naoto Kan kaj Masao Yoshida. La blogo Fukushima estis unu el miaj ĉefaj fontoj, kune kun la libro de Antonio Pagnotta, *La lasta viro de Fukushima* (temas pri franclingva libro, kiu rakontas la resistan vivon de Naoto Matsumura en la poluita zono).

Audrey Vernon crée un spectacle poético-écologique avec Xavier Mathieu !

11 mars 2011 : La région de Fukushima est plongée dans le noir. Mais un accident nucléaire est hautement improbable, les centrales sont sûres. Plus aucune source d'électricité pour refroidir les réacteurs ? Ah si... Une clim.

Audrey Vernon kreas poezian-ekologian spektaklon kun Xavier Mathieu!

Je la 11a de marto 2011: La Fukushima regiono estas plonĝigita en mallumo. Sed nuklea akcidento estas tre malverŝajna, la centraloj estas sekuraj. Ne plu iu fonto de elektro por malvarmigi la reaktorojn? Ho jes ... klim-aparato (blovilo por reguligi la temperaturon de la aero).

La représentante (Audrey Vernon) de Tepco, la compagnie électrique de Fukushima, relate jour par jour l'accident. Elle toise le Monde paysan : Fukushima n'est plus un danger. Les nouvelles sont excellentes ! Les chômeurs y trouvent même du travail en décontaminant le terrain. La vie va reprendre dans la zone rouge.

La reprezentantino (Audrey Vernon) de Tepco, la Fukushima elektro-kompanio, raportas ĉiutage la akcidenton. Ĝi rigardas desupre la kamparanan mondon: Fukushima ne plu estas danĝero. La novaĵoj estas bonegaj! La senlaboruloj eĉ trovos laboron malpoluigante la teron. Vivo rekomenciĝos en la ruĝa zono.

L'empire Tepco est désolé : « Désormais, la catastrophe appartient à tous les japonais. » L'homme (Xavier Mathieu) refuse de l'accepter. Fera-t-il basculer l'arrogante icône du capitalisme de sa tour ? Suspens !

La imperio Tepco tre bedaŭras: "Nun la katastrofo apartenas al ĉiuj japanoj." La viro (Xavier Mathieu) rifuzas akcepti tion. Ĉu li ŝancelos la arogantan bildon de kapitalismo el ĝia turo? Korprema atendado!

Aussi à l'aise en speakerine chez Canal + que lorsqu'elle joue [Comment épouser un milliardaire](#), [Marx & Jenny](#) ou [Chagrin d'amour](#) vus à l'Avant Seine, Audrey Vernon envisage la scène comme un espace de lutte. Elle promène son intelligence et son humour corrosif en jouant aussi bien dans les théâtres que dans des usines, pour les salariés d'ArcelorMittal, de Petroplus, les Fralib...

Same komforta kiel anoncisto ĉe Kanalo plus, aŭ kiel ludinto de "Kiel edziniĝi kun miliardulo" aŭ "Marx kaj Jenny" aŭ "Amĉagreno" ĉe la Avant-Seine (nomo de la teatrejo,

kie ŝi ludas), Audrey Vernon konsideras la scenejon kiel spacon de lukto. Ŝi promenas sian inteligentecon kaj ronĝan humuron, ludante kaj en teatrejoj kaj en fabrikoj, por laboruloj de ArcelorMittal, Petroplus, la Fralib ... (uzinoj, kiuj kolapsis)

Xavier Mathieu a quant à lui vécu les luttes sociales sur le terrain. Syndicaliste chez Continental, à l'annonce de la fermeture de l'usine de Clairoux en 2010, il apparaît dans le documentaire *La Saga des Conti*. Remarqué par le cinéma, il a été dirigé par Cédric Klapisch (*Ma part du gâteau* avec Karin Viard et Gilles Lellouche) et Nils Tavernier (*De toutes nos forces* avec Jacques Gamblin et Alexandra Lamy).

Pri Xavier Mathieu, li vivis socialajn luktojn sur la tereno. Sindikatisto ĉe Continental, kiam estis anoncita la fermo de Clairoux-uzino en 2010, ĝi aperas en la dokumenta filmo "*La Sagao de la familio Conti*". Rimarkita de la kinofako, ĝi estis reĝisorita de Cédric Klapisch (*Mia parto de la kuko*, kun Karin Viard kaj Gilles Lellouche) kaj Nils Tavernier (*Per ĉiuj niaj fortoj*, kun Jacques Gamblin kaj Alexandra Lamy).